

mellem de, der ingen Beskyttelse ville, og de, der ville Beskyttelse; thi ogsaa de, der ville indromme 5 Mk., erkjende, at Beskyttelse si det Mindste foreløbig er nødvendig (Næ: Og Indsørfjæstolden!). Spørgsmaalet er altsaa ikke her imellem syttemaartiske Protectionister og Iffe-Protectionister; lykkeligviis ere vi, der fra alle Kanter erkjende, at vi maae fare med Lempe, endnu ikke komne paa dette Stadium. Spørgsmaalet er altsaa: hvorledes skal Tillem্পningen være? Skal der være en Tillem্পning med 5 Mk. eller en anden med 9 Mk.? Nu spørger jeg, om ikke Springet fra 17 Mk. til 5 Mk. er saa overordentligt, at det er for stort at gjøre paa eengang? Den ærede Ordfører har henviist til Regjeringen. Han synes i det Hele at være tilbøielig til at følge Regjeringens Antydninger, naar de passe for ham (Ja, naturligviis! Latter), men han synes derimod slet ikke at ville lægge Mærke til dem, og tager dem for aldeles Intet, naar de gaae ham imod. Han fremhævede dog imidlertid, at Regjeringen sidst selv havde indrømmet, at maaskee de holsteenske Fabrikanter sølte sig trykkede af Toldsatzen til 5 Mk., og der er ikke endnu bleven paastaet, at man ikke ligesaa godt paa den holsteenske Grændse kunde forhindre et Smugleri af denne Natur, som langt fordeelagtigere Smuglerier, der skulle forhindres, om vort hele Toldsystem skal kunne bestaae. (Hør!). Det er ikke en almindelig Tarifforandring, vi her have for. Det er ikke en saadan Forandring, at vi kunne stige fra nu af vil i det Hele taget Smugleriet ikke være farligt, og derfor vil Toldgrændsen med Lethed kunne opretholdes. Vi skulle opretholde Toldgrændsen med samme Beføstning, og om vi altsaa have denne ene Sats mere eller mindre, vil i den Henseende aldeles ingen Forandring gjøre. Det er endogaa et af de Smuglerier, som er mindre vanskelig at forhindre, end den større Deel af dem, som blive tilbage, med de Toldsatzer, vi beholde. Jeg vil aldeles ikke gaae ind igjen paa den hele Tale om Skat til Fordeel for den eller den; det har været noksom omtalt her, og det er af den Art Udtryk, hvormed man synes at føre et slaaende Beviis, men som i Virkeligheden Intet beviser, fordi der ikke indeholdes en positiv Sand-

hed deri. Dersom man siger, der er for Landet i det Hele et saadant Tab, vi ville ved en Omsætning af en anden Bestaaffenhed kunne bringe den og den Vare ud til et større Belsøb, saa er der vistnok noget Sandt deri, men dog ikke tilfulde Sandhed, thi Markedet vil forandre Priserne; men, naar man siger, det kommer den eller den positivt tilgode, saa er dette endnu aldrig beviist, og det er i sig selv heller ikke sandt, saa den Betragtning troer jeg, vi kunne gaae ganske forbi. Det hele Spørgsmaal indskrænker sig ganske simpelt dertil: Er det ikke Uret af et heelt System at udtage enkelte Sats'er og forandre dem i en ganske overveiende og betydelig Grad, forandre dem pludseligt uden at give nogen Gjennemgangstid til Tillem্পningen og derimod lade alle de andre Sats'er og alle de øvrige Byrder blive staaende, hvorunder de Folk skulle vedsblive at virke, som skulle lide denne Nedsættelse i den hidtil givne Beskyttelse og i den Opmuntring, som hidtil har været givet dem fra selve Regjeringens Side. Det er Tillem্পningsspørgsmaalet og Tillem্পningsforrelsen, som alene foreligge. Jeg har holdt mig her til den Sats, som Regjeringen i en tidligere Tid har foreslaaet, og som dengang blev forkastet af de fleste Forsamlinger, der havde heri Landet at raadslaae derom. Nu er maaskee Tidens Fylde kommet til at give Ret til denne Forordning, som dengang blev forkastet, men at gaae længere og gjøre et Skridt videre, det vil efter min Opvortydning være en Ubillighed.

Monrad: Jeg maa bekræfte Rigtigheden af, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at den Samtale, som fandt Sted imellem den Papirfabrikant, der har indgivet det heromhandlede Andragende, og Udvalget, fandt Sted efter 2den Behandling, og der er aldeles Intet i det foreliggende trykte Andragende, der taler imod denne Paaastand, og det er saaledes virkelig besynderligt, at det skal være nødvendigt herom at føre nogen videre Discussion.

Formanden: Den ærede Taler maa tillade mig den Bemærkning, at ogsaa jeg fra mit Standpunkt maa erklære en Discussion, som den antydede, for unødvendig. Jeg kan ikke erkjende det for tilstedeligt, at der paa